

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/130/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613211087
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2613211087.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovaným: 1/ H. B., nar. XX.XX.XXXX, B. XXXX/XXX, Y. - R., t.č. Z. M. X, M., M. V., R. F. a 2/ U. B., nar. XX.XX.XXXX, Y. XXXX/XX, L. H., o zaplatenie 1.344,75 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 4C/60/2014-148 zo dňa 28. februára 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Senica č.k. 4C/60/2014-170 zo dňa 30. apríla 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v sume 80 eur s príslušenstvom rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti r u š í a konanie v tejto časti z a s t a v u j e.

II. V ostatnej napadnutej časti o uložení povinnosti žalovaným zaplatiť pomerné plnenie m e n í tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi prisúdenú sumu spoločne a nerozdielne.

III. Žalobca m á n á r o k voči žalovaným 1/ a 2/ na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.344,75 €, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.082,98 € od 21.1.2013 do zaplatenia tak, že žalovaný 1/ a žalovaná 2/ sú povinní zaplatiť každý žalobcovi sumu 672,40 €, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 541,49 € od 21.1.2013 do zaplatenia, každý v splátkach po 40 € mesačne počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 %, s tým, že o trovách konania súdu prvého stupňa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Trovy konania na súdnom poplatku za odvolanie žalovanej 2/ znáša štát.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne citáciou § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, § 2, § 3 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, 3, 4, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že „Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na podanie tejto žaloby mal súd za preukázanú na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.3.2013, keď pohľadávka uplatnená v tomto konaní bola postúpená z postupcu spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. na žalobcu. Zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 8.2.2005 uzatvorenou medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanými v 1. a 2. rade došlo k poskytnutiu úveru žalovaným vo výške 1.659,70 € (50.000,- Sk) s úrokovou sadzbou 11,80% ročne. Tento úver sa žalovaní v 1. a 2. rade zaviazali právnomu predchodcovi žalobcu splácať v mesačných splátkach vo výške 30,57 € (921,- Sk) so splatnosťou prvej splátky 20.3.2005 a konečnou splatnosťou úveru 20.1.2013. Súd je

toho názoru, že uvedená zmluva spĺňa všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z.. Z dôvodu neplnenia si povinnosti žalovanými z titulu uzatvorenej zmluvy, právny predchodca žalobcu zosplatnil úver dňa 27.2.2013 a vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy.

Súd zobral do úvahy nepriaznivú finančnú situáciu žalovaných v 1. a 2. rade a v súlade s ust. § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku uložil žalovaným povinnosť zaplatiť dlžnú sumu s prísľušenstvom v splátkach, každý vo výške 40,- € mesačne pod následkom straty výhody splátok.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovaných ako dlžníkov, popri plnení, aj úrok z omeškania z dlžnej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Súd preto dospel k záveru, že žalobca žiada oprávnené úrok z omeškania, a preto zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania, ktorý je v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a žalobcovi priznal ich plnú náhradu, nakoľko bol v konaní úspešný v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vzhľadom k tomu, že žalovaná v 2. rade je oslobodená od platenia súdnych poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. u) Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, trovy konania na súdnom poplatku za odvolanie žalovanej v 2. rade znáša štát“.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku vo výroku č. I., ktorým súd žalobe vyhovel v časti zaviazania žalovaných na pomerné plnenie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že zaviazá žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.264,74 eur, úrok z omeškania vo výške 8,75% zo sumy 1.082,98 eur od 21.1.2013 do 15.3.2019, úrok z omeškania vo výške 8,75% zo sumy 1.042,98 eur od 16.3.2019 do 2.4.2019, úrok z omeškania vo výške 8,75% zo sumy 1.002,98 eur od 3.4.2019 do zaplatenia, všetko v pravidelných splátkach po 80,- eur mesačne splatných vždy do posledného dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia a priznal žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia. Navrhol, aby odvolací súd konanie v časti o zaplatenie sumy 80,- eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavil. Dôvodil tým, že súd prvej inštancie rozhodol nesprávne, pokiaľ plnenie na ktorého zaplatenie žalovaných zaviazal pomerne rozdelil medzi oboch žalovaných. Z odôvodnenia nie je zrejmé, akými myšlienkovými postupmi sa súd prvej inštancie riadil pri rozdelení povinnosti žalovaných na plnenie, čo má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Nárok, ktorého zaplatenie je predmetom tohto sporu, je nárokom z titulu nesplateného úveru, na ktorého plnenie boli solidárne zaviazaní žalovaní 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne. Z tohto dôvodu je solidárna zodpovednosť daná ust. § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka a preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že zaviazá žalovaných na zaplatenie pohľadávky spoločne a nerozdielne. Zároveň žalobca súdu oznámil, že eviduje plnenie na žalovanú pohľadávku v sume 80,- eur a to formou platby v sume 40,- eur dňa 15.3.2019 a platbou v sume 40,- eur dňa 2.4.2019. Z dôvodu čiastočného plnenia berie žalobu v tejto časti istiny 80,- eur s prísľušenstvom späť a navrhuje konanie zastaviť. Uplatňuje si aj náhradu trov odvolacieho konania.

4. K doručenému odvolaniu vyjadrenie žalovaných 1/ a 2/ podané nebolo.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenou osobou - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o uložení povinnosti žalovaným zaplatiť pomerné plnenie zmeniť (§ 388 Civilného sporového poriadku).

6. Predmetom konania je nárok na zaplatenie sumy 1.344,75 eur s príslušenstvom. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie právne správne posúdil jeho nárok v napadnutej časti.

7. Podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 1.344,75 eur, úrok z omeškania vo výške 8,75% zo sumy 1.082,98 eur od 21.1.2013 do zaplatenia. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel a to tak, že každému žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalovanú sumu 672,40 eur, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 541,49 eur od 21.1.2013 do zaplatenia v splátkach po 40,- eur. Žalobca nesúhlasil s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, pokiaľ na plnenie zaviazal žalovaných pomerne.

8. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

9. Z ust. § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pasívna solidarita nie je pravidlom, ale vzniká iba vtedy, ak je stanovená právnym predpisom, rozhodnutím súdu alebo dohodou účastníkov, prípadne ak vyplýva priamo z povahy plnenia (ide o prípady, kde je predmet plnenia nedeliteľný a je teda vylúčené splnenie iba určitého dielu). Pokiaľ ide o vznik pasívnej solidarity dlžníkov na základe dohody, platí, že ak je predmet plnenia deliteľný, musí byť v zmluve vyjadrená solidarita záväzku. Ak zmluva neobsahuje dojednanie o tom, že povinnosť dlžníkov je spoločná a nerozdielna, platí, že ide o povinnosť medzi nimi delenú, pričom ich podiely na dlhu sú rovnaké.

10. V prejednávanej veci je nepochybné z obsahu zmluvy o splátkovom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom veriteľa a žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi v bode III. odsek 12. je ustanovené, že spoludlžníci sú povinní veriteľovi splniť záväzok vyplývajúci zo zmluvy spoločne a nerozdielne. Veriteľ je oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich.

11. Z uvedeného potom možno prijať záver, že v bode III. odsek 12. zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 8.2.2005 je vyjadrená solidarita záväzku. Vzhľadom na solidárny spoločný záväzok, dlžníci - žalovaní sú žalobcovi zaviazaní spoločne a nerozdielne. Na základe týchto úvah potom solidárne nedielne plnenie je vyjadrené aj vo výroku súdneho rozhodnutia.

12. S poukazom na uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie časti o uložení povinnosti žalovaným zaplatiť pomerné plnenie zmenil podľa § 388 Civilného sporového poriadku tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi prisúdenú sumu spoločne a nerozdielne.

13. Pred uplynutím odvolacej lehoty žalobca v podanom odvolaní zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 80,- eur s príslušným úrokom z omeškania späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť z dôvodu, že žalobca eviduje plnenie na žalovanú pohľadávku v sume 80,- eur, a to formou platby 40,- eur dňa 15.3.2019 a platbou 40,- eur dňa 2.4.2019. Žalovaní 1/ a 2/ na uvedené nijako nereagovali, neprejavili nesúhlas s čiastočným späťvzatím žaloby, čím boli naplnené všetky zákonné predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 370 Civilného sporového poriadku. Preto odvolací súd čiastočné späťvzatie žaloby v časti sumy 80,- eur s príslušenstvom pripustil, rozsudok súdu prvej inštancie v časti o zaplatenie sumy 80,- eur s príslušenstvom zrušil a konanie v tejto časti zastavil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

15. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).